pietate ex pulchra uisio
ne induitur· sed infusa
supbie obscuritate nota
tur· Sicque fit ut inter mix
tis uitiis dum munda in se
speciem hypochrita nonos
tendit, quasi unum colorem
tigris haber̄e nequaquam
possit. Sepe nonnulla uitia
uirtutes se ee mentiuntur;
Sicut effusio nonnumquam
misericordia & tenacia non
numquam parsimonia & cru
delitas aliquando iustitia.
uult uideri;, plerumque mē
tem ad loquendi imp&um ua
ne gloria anxietas nequa
quam se intra silentium capi
ens quasi zelus caritatis inflã
mat, atque appetitte ostensi
onis uir ad effrenationem lo
cutionis inpellit, & quasi sub
studio consolendi libido erum
pit apparendi, Omnis arro
gans pone curat loquendo quid
prosit· sed quid appareat,
neque studet ut malum quod
cernit corrigat, sed bonum
quod sentit ostendat XII

quod ex uirtutibus
uirtutes & ex uitiis uitia
oriantur

Omnes uirtutes in
conspectu condito
ri sui caria ope se
subleuant· ut quia una uirtus
sine alia uel nulla est omni
no uel minima uicissim
sua coniunctione fulciantur;
Nulla bona sunt cetera si oc
culti iudicis oculis castitatis
testimonio non adprobantĕ
si uel castitatem humilitas
deserat, uel humilitatem cas
titas relinquat, apud auctorē
humilitatis & munditiae pro
desse nihil pualet uel supba
castitas uel humilitas inqui
nat· sicut uitio uitium gignitur
sicut uirtus uirtute concipitĕ

© Bodleian Libraries
http://bibliotheca-laureshamensis-digital.de/view/bodleian_mslaudmisc433/0276